

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/ 418 /2018/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

156/2019. (V.09.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2018. november 19-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárást** a 2019. május 9-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

m e g s z ü n t e t i .

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem történt, valamint alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg. A panasz áttétele ellen bejelentett előzetes tiltakozás miatt, a Testület az eljárását megszüntette.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2018. november 19-én, postai úton terjesztett elő panaszt a vele szemben 2018. november 14-én foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban.

I.

A panaszos beadványában előadta, hogy 2018. november 14-én, D. város a V. és a D. Gy. út kereszteződésénél egy nyomozó kocsis és két rendőrautó állt meg mellette. A panaszostól a személyes okmányait kérték, amik aznap nem voltak nála, ezért szóban adta meg az adatait, amit a rendőrök leellenőriztek és a panaszos előadása alapján minden rendben volt. Ezek után megjelent egy harmadik rendőrautó, egy nyomozónő odament az autóhoz, akinek azt a tájékoztatást adták, hogy „vigyék be” a panaszost. A panaszos sérelmezi, hogy nem kívánt hangnemben, mindenki előtt, a város közepén mondták neki, majd ültették be a rendőrautóba, hogy elő lesz állítva, ami a panaszost meglepte, mert nem követett el semmilyen bűncselekményt. A panaszos továbbá sérelmezi, hogy hiába kérdezte, nem kapott magyarázatot arra vonatkozóan, hogy miért lesz elő állítva.

II.

---

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az illetékes rendőri szervtől, valamint kérte az ügyvel kapcsolatos rendőrségi dokumentumok és a konkrét kérdésekkel kapcsolatos rendőrségi álláspont megküldését.

1) W. A. Á. r.őrm. 2018. november 14-én az alábbi jelentést készítette:

R. őrm. jelenti, hogy 2018. november 14-én, 8 óra 20 perckor, 2400 D. város P. terén állampolgári bejelentés érkezett B. R. részéről. A bejelentés alapján, D. város P.terén található egyik padon ül egy vérző fejű, fejét fájlaló, férfi személy. Ezek után r. őrm. a megjelölt helyszínre ment, ahol felvette a kapcsolatot Sz. T. –vel. Sz. T. elmondta, hogy 8 óra 10 perc körül D. város, G. K. úton található, lángos sütő mellett, a járda szakaszon, egy számára ismeretlen, kb. 150 cm magas, kövér testalkatú, fehér bőrű női személy bántalmazta. A nő Sz.T.-t egy alkalommal ököllel fejen ütötte, melynek következtében a földre esett, majd a szintén földre esett Sz. T. táskáját átkutatta, amiből semmit nem tulajdonított el. Sz. T.-nek fejsérülése keletkezett, homloka bal oldalán kb. 3 cm hosszú, vérző hámsérülés volt látható. Sz. T. továbbá elmondta, hogy a cselekményt megelőzően D. város, G. K. út- D. Zrt 3-as számú gyár kapujánál található ATM-ből vett le 30.000 forint készpénzt. Sz. T. elmondása alapján a pénzfelvételt a panaszos látta.

Ezután Sz. T. állapotára tekintettel az OMSZ munkatársai 8 óra 35 perckor a helyszínre érkeztek. A helyszínen elvégzett elsődleges egészségügyi vizsgálat, valamint ellátást követően Sz. T. beszállították a D.városi * Kórház Traumatológiai Osztályára további ellátás céljából. R. őrm. továbbá jelenti, hogy a helyszínen végrehajtott adatgyűjtés, valamint, tanúkutatás során a cselekménnyel kapcsolatban részére releváns információ nem merült fel, a helyszín közvetlen közelében térfigyelő kamera rendszer nincs kiépítve.

A bűnügyi szemle bizottság 10 óra 45 perckor Sz. Gy. r. főrm. vezetésével a helyszínre kikerült, akinek r. őrm. a helyszínt eredetben, változtatás nélkül átadta, majd engedéllyel távozott a helyszínről.

2) A rendőrség továbbá mellékelte W. A. Á. r.őrm. 2019. január 17-én kelt jelentést.

2018. november 14-én 11 óra 00 perckor r. őrm. megjelent D. város, D. Gy. út 2. sz. alatt, majd intézkedés alá vonta a panaszoszt, mivel a reggeli órákban Sz. T.-t bántalmazták, aki feljelentést tett ismeretlen tettes ellen.

Sz. T. személyleírása alapján a térfigyelő szolgálat jelezte r. őrm. részére, hogy ott található a panaszos, akire illik a fenti bűncselekmény elkövetőjének személyleírása.

A panaszos a helyszínen megmutatásra került Sz. T.-nek, és Sz. T. egyértelműen felismerte támadóját, a panaszoszt.

Az igazoltatás az RTV 33.§ (2) bekezdés b) pontja alapján bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személy miatt vált szükségessé. Az intézkedésnél jelen volt M. K. r.fhdgy. forrónyom pk. is, aki arra utasította r. őrm.-et, hogy a panaszoszt állítsa elő a D. városi Rendőrkapitányságra bűncselekmény gyanúja miatt.

A panaszoszt r. őrm. tájékoztatta, hogy elő lesz állítva a D. városi Rendőrkapitányságra bűncselekmény gyanúja miatt, mivel ruházata, személyleírása, fényképe megfelel a korábban elmondottaknak. A panaszos az előállítás tényét megértette és tudomásul vette.

R. őrm. megjegyzi, hogy az előállítás ténye megfelelő hangnemben, jogszerűen lett a panasossal közölve. A panaszoszt a fenti címen lett igazoltatás alá vonva, aminek a jellege közterület, az előállítást erről a helyről kellett megkezdeni.

3) M. K. r. fhdgy. 2019. január 17-én az alábbi jelentést készítette:

R. fhdgy. 2018. november 14-én 8 órától bűnügyi készenléti szolgálatot látott el, mint forrónyom-parancsnok. 9 óra körül P. K. r. őrnagy mobiltelefonon értesítette arról, hogy rendőrijárőr intézkedik egy eset kapcsán, mely során Sz.T. elmondta, hogy a reggeli órákban a D.jváros, M. úti OTP automatánál vett le készpénzt a számlájáról, majd ezt követően egy ismeretlen

személyazonosságú nő dulakodni kezdett vele, kezét kicsavarta, megütötte és a pénzt elvette. Sz.T. fejsérülése miatt a D.városi * kórházba kellett szállítani az OMSZ segítségével.

R. fhdgy. a telefonhívást követően az esetet jelentette D. Zs. r. alezredesnek, aki aznap bűnügyi vezetőügyeletes volt. Továbbá jelentést tett S. T. r. alezredesnek, aki arra utasította, hogy a forrónyomos szolgálat mellett az elkövető felkutatása céljából plusz nyomozókat is irányítson a helyszínre, mivel a bejelentés alapján Sz. T. sérelmére rablást, vagy kifosztást követtek el, mely kiemelt és jelentéskötelezett bűncselekmény.

R. fhdgy megjegyzi, hogy hasonló bejelentések alapján minden esetben nagyobb létszámú bűnügyi szolgálat is van a helyszínre irányítva, nem csak jelen esetről történt ez így. Az ilyen jellegű bűncselekmények elkövetőinek elfogása nagy erővel, hatékony forrónyomos és közterületi jelenléttel, tevékenységgel érhető el.

Sz. T. a szóbeli beszélgetés során elmondta, hogy a reggeli órákban lakcíméről érkezett D. városba busszal, majd összeismerkedett egy nővel, akivel előbb italozni mentek, majd a panaszos kérte, hogy vegyen neki lángost. Mielőtt lángost vettek volna együtt elmentek a Majakovszkij úton lévő OTP automatához, hogy Sz. T. pénzt vegyen fel. Eközben a nő ott volt vele végig, majd miután Sz. T. a pénzt levette, elmentek és vettek lángost.

A nő Sz.T. vállán lévő táskáját rángatni kezdte, meg is ütötte őt, aminek következtében Sz. T. a földre esett, fejét beverte, a panaszos pedig Sz. T. táskájából készpénzt tulajdonított el, melynek pontos összegét nem tudta megmondani.

Sz.T. az általa elmondottakat határozottan állította, a női személyről személyleírást adott, akiről azt mondta, hogy 150 cm magas, erős testalkatú, szőke, vagy barna hajú és fiatal.

Sz.T.-n külsérelmi nyom látható volt, a bűncselekmény helyszínét r. fhdgy megtalálta, ahol vérgyanús szennyződés és eldobott lángos volt feltalálható.

Tekintettel arra, hogy Sz.T. által elmondottak alapján alapos gyanú volt arra, hogy sérelmére rablás, vagy kifosztás büntetést követte el az ismeretlen személyazonosságú nő, ezért felkutatására a továbbiakban is intézkedtek, a személyleírás alapján próbálták felkutatni a város területén.

Az adatgyűjtés és tanúkutatás során megállapítást nyert, hogy a bűncselekmény helyszínének közelében biztonsági kamera van elhelyezve, melynek lefoglalására r. fhdgy. intézkedett, azonban azt a tájékoztatást kapták, hogy a kamera felvételt csak 13. 00 óra körül lehet visszaneézni.

Eközben a D. városi Rendőrkapitányság térfigyelő szolgálatából értesítették r. fhdgy.-t, hogy D. város, D. G.út és V. kereszteződésénél látnak egy női személyt (a panaszos), aki Sz.T. által megadott személyleírásnak megfelelő, a Vodafone üzlet előtt áll. A helyszínre már ekkor elindult a szolgálatban lévő rendőrjárőr is, aki a panaszos és ekkor már társaságában lévő másik két férfit is igazoltatta.

R. fhdgy. B.D. r. főrm.-mel szintén a helyszínre mentek, az igazoltatás már folyamatban volt. Az intézkedő járőr r. fhdgy.-nek jelentette, hogy a panaszos Sz. S.né-nak hívják, d. városi lakos és elmondása alapján reggel óta a városban ügyeket intéznek a másik két férfival együtt.

Tekintettel arra, hogy a személyleírásnak a panaszos megfelelt, így a helyszínre lett szállítva Sz. T., aki egyértelműen és határozottan kijelentette, hogy felismeri benne azt a személyt, aki őt megtámadta és a készpénzt elvette.

R. fhdgy. a fentieket jelentette D. Zs. alezredesnek, aki azt az utasítást adta, hogy a panaszos előállítására a D.városi Rendőrkapitányságra legyen végrehajtva, mivel a rendelkezésre álló adatok alapján bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható.

Ezt követően B. S. r. zls. részére a helyszínen r. fhdgy. szóban közölte, hogy a panaszos elő kell állítani az Rtv. 33. §. (2) bekezdés b) pontja alapján, melyet ezt követően végre is hajtottak.

R. fhdgy. jelenti, hogy jelenléte során egyik személlyel sem beszélt senki sem lekezelő, sem nem kívánt hangnemben, r. fhdgy. ilyet nem hallott és nem is észlelt. Az igazoltatás valóban a belvárosban történt, a panaszos ott kérték meg, hogy a rendőrautóba üljön be, ilyen esetben nincs

lehetőség arra, hogy az előállítandó személyt egy kevésbé forgalmas helyre kísérjék, és ott üljön be a járműbe.

A panaszt tájékoztatták az előállítás okáról, vele szemben kényszerítő eszköz nem lett használva, a panaszossal folytatott kommunikáció során az intézkedő rendőrök nem ütöttek meg nem kívánt hangnemet r. fhdgy jelenlétében. A panaszt rendőrfőnök szállította be a D. városi Rendőrkapitányságra, ahol felügyelték kihallgatásának időpontjáig, azonban erről r. fhdgy. nyilatkozni nem tud, mert nem volt jelen.

Ezek után Sz.T. kihallgatását kezdték meg, majd intézkedtek a már említett biztonsági kamera felvételeinek lefoglalására, melyből egyértelműen megállapítást nyert, hogy nem a panaszos van Sz.T. társaságában, hiába ismerte fel őt, a felvétel azt támasztotta alá, hogy Sz.T. emlékezete nem teljesen megfelelő az elkövetővel kapcsolatban. Ezt követően a panaszt tanúként hallgatták ki az ügyben és intézkedtek az előállítás megszüntetéséről, mely jelen esetben is a szükséges ideig tartott, hiszen az intézkedés megkezdése a szabadítása között r. fhdgy. emlékei szerint viszonylag rövid idő telt el.

4) A rendőrség továbbá mellékelte B. D. r. ftörm 2018. november 14-én kelt jelentését, amely az alábbiakat tartalmazza:

R. ftörm. beazonosította a cselekmény pontos helyszínét, amely a D.város, M. úton levő * elnevezésű épület valamint az e mellett található lángosos büfé előtti járdaszakasz.

R. ftörm. a D. város, Béke téren levő buszpályaudvar információs irodájához is elment, ahol megállapításra került, hogy Sz. T. Előszállásról 5 óra 25 perckor induló járárral ment D.ba, mivel ezen járat sofőre, É. I. emlékezett Sz. T.-re, akit egyébként ismer már jó ideje, és elmondása szerint erősen ittas állapotban volt már reggel is. Továbbá elmondta, hogy a járatra Sz. T. Előszálláson, az iskolánál szállt fel és egyébként a járat D. város felé ment D. városba. R. ftörm. É. I. részére megmutatta a feltételezett elkövető fényképet, amire elmondta, hogy emlékezete szerint nem volt olyan személy az általa vezetett járművön.

R. ftörm. továbbá jelenti, hogy az adatgyűjtés során megállapításra került, hogy Sz. T. által megnevezett Otp bankautoma fölött egy biztonsági kamera van elhelyezve, amelynek felvételeit r. ftörm. megtekintette az ott található D. Étteremnél. A felvételen 08 óra környékén (a kamera valós ideje nem pontos) látható, amit Sz. T.-vel a feltételezett elkövető a bankautomatához sétál, a felvételek kimentésre kerültek, amelyet az ügyintéző a hatóság rendelkezésére tud bocsátani.

5) B. S. r.tzls 2019. január 17-én az alábbi jelentést készítette, amelyből a releváns információk a következők:

A panaszos és a vele levő két férfi, külön-külön egybehangzóan elmondták, hogy reggel óta együtt vannak, együtt is laknak a fenti címen. A panaszos reggel 8 órakor óvodába vitte kettő gyermeküket, azóta mindhárman együtt mozognak a városban.

Ezt követően a panaszos megmutatásra került Sz. T.-nek, akit a helyszínre szállítottak. Sz. T. elmondása szerint egyértelműen felismerte a támadóját.

Ezek után a panaszos fényképen megmutatásra került a korábban a forrónyom által talált szemtanúnak is (D. A.), aki elmondása szerint nagyon valószínű, hogy megegyezik azzal a hölgyel, akit Sz. T. társaságában látott.

R. fhdgy, forrónyom pk., telefonon egyeztetett a vezető ügyeletes parancsnokkal, majd utasítására a fenti információk miatt a panaszossal közölték, hogy bűncselekmény gyanúja miatt előállítják a D. városi Rendőrkapitányságra, ahol meg fogják hallgatni a nyomozó kollégák. Az intézkedés a fenti címen ment végbe, mely magába foglalja az igazoltatást, a ruházat-és csomag átvizsgálást, valamint az előállítást.

A rendőrség tájékoztatása szerint a panaszossal közölték, hogy elő lesz állítva, mert a személyleírása, ruházata végett előállítása vált szükségessé bűncselekmény gyanúja miatt, továbbá arról is tájékoztatták, hogy várhatóan az előállítás időtartama 1 óra lesz, mivel azonnal

megkezdik vele a további intézkedést a bűnügyes kollégák, miután beérkeznek a Rendőrkapitányságra.

A közlést a panaszos tudomásul vette és elmondta, hogy nem érti, hogy miért viszik be.

Ekkor ismét tájékoztatták a panaszost jogszabályra való hivatkozással együtt, majd közölték vele, hogy a Rendőrkapitányságon az előállítást követően a bűnügyes kollégák meg fogják hallgatni, mivel arra utaló információk vannak, miszerint bűncselekménnyel gyanúsítható.

R. tzls. jelentése alapján az intézkedés teljesen kulturáltan zajlott, a panaszos a közléseket megértette, több kérdést nem tett fel, mondhatni nyugodt beszélgetés ment végbe részéről is, többször elmondta nincsen félnivalója, mivel ő nem követett el semmi.

Az előállításhoz csatolva is lett egy nyilatkozat, melyen nem élt panasszal az előállítással, kapcsolatban, mivel neki a végrehajtással nem volt problémája.

6) A rendőrség mellékelte a panaszos tanú vallomását, amely 2018. november 14-én készült és az alábbiakat tartalmazza:

A panaszos előadta, hogy 2015 óta D. városban, a H. soron él a férjével és két kislányunkkal, akik 4 és 6 évesek. A panaszos nem dolgozik, háztartásbeli.

A panaszos november 14-én 6 óra 30 perckor kelt és 7 óra körül értek be az óvodába, 7 óra 30 percre ért haza és kibontott egy sört. 9 órakor a férjével és a főbérőjükkel a városba indultak ügyet intézni, ahova a panaszos elkísérte őket.

A panaszos férje és a főbérő bementek a Vodafone-hoz, a panaszos pedig bement a nyilvános WC-be. Miután a panaszos visszaért a Vodafone-hoz, akkor látta, hogy a férje és a főbérő még mindig bent vannak, ezért megvárva őket az üzlet előtt kint maradt és elszívott egy cigit, ezek után jöttek a rendőrök, akik igazoltatták a panaszost.

7) Az igazolás a rendőrségi előállítás időtartamáról szóló dokumentumot is megküldte a rendőrség a testület részére, amely szerint a panaszos 2018. november 14-én 11 órától 13 óra 5 percre volt előállítva.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – **megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát, IV. cikkben foglalt személyi szabadsághoz való jogát, valamint a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.**

1) A Testület elsőként azt értékelte, hogy a rendőrség a panaszost indokoltan, kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában vont-a-e intézkedés alá.

A panaszos beadványában előadta, hogy 2018. november 14-én, a Vasmű és a Dózsa György út kereszteződésénél egy nyomozó kocsis és két rendőrautó állt meg mellette. A panaszostól a személyes okmányait kérték, amik aznap nem voltak nála, ezért szóban adta meg az adatait, amit a rendőrök leellenőriztek és a panaszos előadása alapján minden rendben volt.

A rendőrség tájékoztatása alapján, 2018. november 14-én 8 óra 20 perckor bejelentés érkezett, hogy D. város P. téren található egyik padon ül egy vérző fejű, fejét fájlaló, férfi személy. Ezek után r. őrm. a megjelölt helyszínre ment, ahol felvette a kapcsolatot Sz. T. –vel. Sz. T. elmondta, hogy 8 óra 10 perc körül D.város, G. K úton található, lángos sütő mellett, a járda szakaszon, egy számára ismeretlen, kb. 150 cm magas, kövér testalkatú, fehér bőrű női személy bántalmazta, továbbá elmondta, hogy a pénzét is elvette. A helyszín felkutatása során vérfoltokat és lángos darabot találtak a rendőrök a földön. Ezt követően 2018. november 14-én 11 óra 00 perckor r. őrm. megjelent D.város, D. G. út 2. sz. alatt, mivel azt a tájékoztatást kapta a térfelügyelő

szolgálattól, hogy Sz. T. személyleírása alapján ott található a panaszos, akire illik a fenti bűncselekmény elkövetőjének személyleírása Ezt követően intézkedés alá vonta a panaszost.

A panaszos a helyszínen megmutatásra került Sz. T.-nek, aki egyértelműen felismerte támadóját, a panaszost.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyen a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 9. §-ának (1) bekezdése azzal egészíti ki a fenti szabályt, hogy a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki. A 8. §-a szerint pedig a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.

a) A Testület először az intézkedési kötelezettség megalapozottságát vizsgálta.

A bejelentés alapján felmerült a gyanú, hogy a Büntető Törvénykönyvről (továbbiakban: Btk.)szóló 2012. évi C. törvény 365. § (1) bekezdése értelmében, aki idegen dolgot jogtalan eltulajdonítás végett úgy vesz el másától, hogy evégből a) valaki ellen erőszakot, illetve az élet vagy a testi épség elleni közvetlen fenyegetést alkalmaz, vagy b) öntudatlan vagy védekezésre képtelen állapotba helyezi, büntett miatt két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A Btk. 366. § (1) bekezdése értelmében aki idegen dolgot jogtalan eltulajdonítás végett a) úgy vesz el másától, hogy evégből lerészegíti, vagy bódult állapotát idézi elő, b) az általa más bűncselekmény elkövetése során alkalmazott erőszak, illetve az élet vagy a testi épség elleni közvetlen fenyegetés hatása alatt álló személytől vesz el, vagy c) védekezésre képtelen, illetve a bűncselekmény felismerésére vagy elhárítására idős koránál vagy fogyatékosságánál fogva korlátozottan képes személytől elvesz, büntett miatt egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

Továbbá a Btk. 164. § (1) bekezdése alapján, aki más testi épségét vagy egészségét sérti, testi sértést követ el. (2) Ha a testi sértéssel okozott sérülés vagy betegség nyolc napon belül gyógyul, az elkövető könnyű testi sértés vétsége miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. (3) Ha a testi sértéssel okozott sérülés vagy betegség nyolc napon túl gyógyul, az elkövető súlyos testi sértés büntette miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A bejelentés szövege, a helyszínen tapasztaltak, továbbá Sz. T. elmondása felvetette olyan jogellenes cselekmény gyanúját, ami az intézkedés megkezdését szükségessé tette. Ezt követően a közterület szolgálat jelezte r. őrm.-nek, hogy a megadott személyleírás illik, az egyik felvételen látható személyre, így r. őrm. a közterület szolgálat által megadott helyszínre ment, ahol a panaszos tartózkodott. A helyszínre szállították Sz. T.-t is, aki egyértelműen megerősítette a gyanút, miszerint a panaszos az, aki korábban bántalmazta és elvette a pénzét, ezáltal a rendőröknek intézkedési kötelezettségük keletkezett a panaszossal szemben.

A fentieket összegezve a Testület arra az álláspontra jutott, hogy a rendőrségnek kellő jogalapja volt az intézkedés megkezdéséhez, így a panaszosnak nem sérült a tisztességes eljáráshoz való joga.

b) A Testület ezt követően azt vizsgálta, hogy a rendőrök az intézkedési kötelezettségüket hogyan fogantatosították.

A rendőrök az intézkedési kötelezettségük alapján igazoltatást fogantatosítottak a panaszossal szemben.

Az Rtv.: 33.§ (2) bekezdés b) pontja szerint a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható.

Tekintettel arra, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján gyanú merült fel arra vonatkozóan, hogy a panaszos megvalósította a kifosztás vagy a rablás büntetést az Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontja alapján - „A rendőr a feladata ellátása során a) igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani” - személyi adatainak megállapítása érdekében igazoltatta. A bejelentő az őt bántalmazó férfiről személyleírást tudott adni, megnevezni nem tudta, így a rendőröknek a helyszínre kikerkezve szükséges volt felderíteni, majd igazoltatni a feltételezett elkövetőt (a panaszost).

A fentiek alapján a Testület megállapította, hogy a panaszos személyes adatok védelméhez való joga nem sérült a panaszos személyazonosságának a megállapításakor.

2) A Testület ezt követően a panaszos előállítását vizsgálta meg, amelynek kapcsán az alábbi álláspontra jutott.

a) Az első vizsgált panaszem az előállítás jogalapja volt.

A panaszos a beadványában előadta, hogy miután a rendőr igazoltatta egy másik rendőr odaszólt neki, hogy elő kell állítani a panaszost. a panaszos nem értette, hogy miért szükséges ez, hiszen ő nem tett semmit.

A rendőrség tájékoztatása alapján a panaszost Sz. T. egyértelműen felismerte, miszerint korábban a panaszos bántalmazta és vette el a pénzét, továbbá egy szemtanú is nagyon valószínűnek találta, hogy Sz. T. a panaszos társaságában látta. Ennek következtében a rendőrök a D. városi Rendőrkapitányságra elő állították a panaszost további eljárás cselekmények végrehajtása céljából.

Az Rtv. 33.§ (2) bekezdés b) pontja alapján a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható. Mivel Sz. T. egyértelműen felismerte a panaszost, alapos gyanú merült fel arra vonatkozóan, hogy a panaszos megvalósította a Btk. : 365. § (1) bekezdése értelmében, aki idegen dolgot jogtalan eltulajdonítás végett úgy vesz el mástól, hogy evégből a) valaki ellen erőszakot, illetve az élet vagy a testi épség elleni közvetlen fenyegetést alkalmaz, vagy b) öntudatlan vagy védekezésre képtelen állapotba helyezi, büntett miatt két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A Testület ezen a ponton szükségesnek tartja felhívni a figyelmet töretlen gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – a kérdéses cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. Amennyiben a Testület ezt a vizsgálatot nem végezné el, a jogkorlátozás érdemi kontrollja kiüresedne, illetve elmaradna, és ezzel sérülne az érintett panaszhoz való alkotmányos joga.

A Testület véleménye szerint a rendőrséget intézkedési kötelezettség terhelte a bűncselekmény felderítése érdekében, így fennállt a panaszossal szembeni intézkedés – előállítás – megkezdéséhez szükséges mértékű gyanú.

b) Mivel azonban az idézett rendelkezés az előállítás végrehajtását az abban foglalt feltétel teljesülése esetére – bűncselekmény gyanúja – nem kötelező jelleggel írja elő, hanem az intézkedő rendőrnek mérlegelési jogkört biztosít, a Testület a rendőri intézkedést az arányosság követelményére figyelemmel is szükségesnek tartotta értékelni. Testület vizsgálta, hogy a jogalap birtokában fogatosított előállítás megfelelt-e az arányosság követelményének, azaz, hogy volt-e lehetőségük az intézkedő rendőröknek arra, hogy kisebb jogkorlátozással járó intézkedést fogatosítsanak az intézkedés céljának elérése érdekében.

Az Rtv. 15. §-ának (1) bekezdése rögzíti az arányosság követelményét. Eszerint a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával, míg a (2) bekezdés szerint több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.

Az arányosság megítélésakor a Testületnek azt kellett figyelembe vennie, hogy volt-e az előállításnak olyan célja, amely csak a szabadság korlátozásával volt elérhető.

A bűncselekmény tárgya, súlya és a cselekmény jellege, továbbá az a tény, hogy Sz. T. egyértelműen felismerte a panaszost, valamint a panaszos kihallgatása indokolta, hogy a rendőrség azonnal fogatosítsa a panaszos előállítását, ennek következtében a Testület arányosnak találta a panaszos előállítását. Az a tény, hogy utóbb a rendőrség részére átadott kamerafelvétel alapján kiderült, hogy a felvételen szereplő nem a panaszos, nem teszi jogszerűtlenné a panaszos előállítását.

A Testület a fenti indokok alapján indokoltnak tartotta a panaszos szabadság korlátozását.

Mivel adott helyen, adott időben nem állt a rendőrség rendelkezésére más, kevésbé jogkorlátozó eszköz az elérni kívánt cél realizálása érdekében, mint az előállítás végrehajtása, ezért álláspontja szerint az előállítás az Rtv. arányossági követelményének is megfelelt, így az nem sértette a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogát.

c) A Testület ezt követően az előállítás időtartamát vizsgálta.

A panaszos 2018. november 14-én 11 órától 13 óra 5 perccig volt előállítva. A Rendőrkapitányságon kihallgatásra került Sz. T., illetve a panaszos is. A biztonsági kamera lefoglalásáról intézkedtek a rendőrök, amelyből egyértelműen megállapítást nyert, hogy nem a panaszos van Sz. T. társaságában, hiába ismerte őt fel Sz. T., a felvétel ezt nem támasztotta alá. Ezek után a panaszost tanúként hallgatták ki az ügyben és intézkedtek az előállítás megszüntetéséről.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal, 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

A Szolgálati Szabályzat 30. §-ának (3) bekezdése szerint az előállítás a fogvatartott személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése főszabályként a „szükséges” időt jelöli meg és csak végső korlátként, határozza meg a 8 órás (illetve indokolt esetben, külön alaki feltételek mellett a további 4 órás) időtartamot. Felhívja a Testület a figyelmet az előállítás intézményének a személyi szabadságot súlyosan korlátozó jellegére, amelyre értelemszerűen vonatkozik az Rtv. 15. § (1) bekezdésében meghatározott azon általános arányossági követelmény is, mely szerint „a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával”.

A rendelkezésre álló iratok alapján a Testület úgy foglalt állást, hogy mivel Sz. T. a bűncselekmény elkövetésével egyértelműen a panaszost nevezte meg, ezért a rendőrségnek szükséges volt az ügygel kapcsolatban kihallgatnia a panaszost, továbbá az időközben

megérkezett felvételt megnézni, amely alapján bizonyosságot nyert, hogy Sz. T. tévesen nevezte meg a panaszoszt. Amint ez a tény a rendőrök tudomására jutott intézkedtek a panaszosz szabadításáról, így a panaszosz előállítása 2 óra 5 perc volt, amely időtartam a Testület álláspontja szerint a kihallgatáshoz és a felvétel lefoglalásához, valamint megtekintéséhez szükséges idő volt.

Ennek következtében a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszosz előállításának ideje arányos volt, így nem sértette a panaszosz személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogát.

3) A Testület vizsgálta a rendőri intézkedés során a panasossal szemben alkalmazott hangnemet és bánásmódot.

A panaszosz sérelmezi, hogy nem kívánt hangnemben, mindenki előtt, a város közepén mondták neki, majd ültették be a rendőrautóba, hogy elő lesz állítva.

A rendőrség tájékoztatása alapján az intézkedés mindvégig kulturált hangnemben zajlott. A rendőrség tájékoztatása alapján az intézkedésre azért került a panaszosz által sérelmezett helyszínen sor, mert a panaszoszt ott látta meg a térfigyelő kamera, továbbá a rendőrök kérésére ott tartozódott a panaszosz, majd ott igazoltatták, amely után az előállítást is onnan kellett végrehajtani.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. A rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerül – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelem és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel összhangban ugyanis az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számon kérhetőség lehetőségeit is megteremtve.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét, amelynek 1. pontja előírja: a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

A Testület az ügy gondos mérlegelése során megállapította, hogy a panaszoszi és a rendőri álláspont között olyan mértékű ellentét feszül a rendőrök által alkalmazott hangnemben, amelyet a Testületnek – korlátozott eszköztárára tekintettel – nem állt módjában feloldani. A Testület így

nem tudta a helyszíni cselekményeket rekonstruálni, ennek következtében pedig nem tudott megnyugtatóan állást foglalni a rendőrök által alkalmazott hangnem kérdésében.

Mindezekre tekintettel a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme nem megállapítható a hangnem vonatkozásában.

A Testület megjegyzi, hogy a rendőri intézkedések jelentős részét végzik az eljáró rendőrök közterületen vagy közterület közvetlen közelében, így szinte lehetetlen annak elkerülése, hogy az egyes intézkedéseknek szemtanúi legyenek. A Testület azt sem vonja kétségbe, hogy a közterületen foganatosított rendőri intézkedés az intézkedés alá vont számára kellemetlen, esetleg megalázó is lehet.

A rendőrök által alkalmazott bánásmód tekintetében a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a rendőrök a kapott utasításnak eleget téve hajtották végre a panaszos előállítását, amely során nem volt lehetőség arra, hogy a panaszost egy kevésbé forgalmas helyre kísérik, és ott üljön be a járműbe.

Mindezekre tekintettel a panaszosnak a rendőrök által alkalmazott bánásmód tekintetében nem sérült az emberi méltósághoz való joga.

4) A Testület ezt követően azt vizsgálta, hogy az intézkedő rendőrök megadták-e a kellő tájékoztatást az intézkedéssel kapcsolatban a panaszosnak.

A panaszos a beadványában előadta, hogy nem tájékoztatták őt arról, hogy miért lesz előállítva és nem érti, hiszen ő nem követett el semmit.

A rendőrség álláspontja szerint, tájékoztatták a panaszost arról, hogy őt Sz. T. egyértelműen felismerte, mint a bűncselekmény elkövetőjét, ezért a rendőrök további eljárási cselekmények lefolytatása céljából előállítják a D.városi Rendőrkapitányságra.

Az Rtv. 21 § alapján (1) A rendőrt az intézkedés során a) az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye vagy b) szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. (2) * A rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor - köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről. (3) A rendőr köteles - ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti - intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni. (4) Ha a rendőr egyenruhát visel, de az intézkedés során azonosító jelvénye nem látható, vagy azt nem viseli, akkor a ruházatán azonosító jelvényének számát jól láthatóan fel kell tüntetni.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint „a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait”.

Az Rtv. 24. §-a szabályozza a rendőrség segítségnyújtási kötelezettségét. Az (1)-(3) bekezdések szerint „a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne. A segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből

tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe

Abban a kérdésben, hogy a rendőrök nem megfelelő tájékoztatást adtak a panaszosnak az intézkedéssel kapcsolatban, valamint, hogy nem tájékoztatták volna a panasztételi lehetőségeiről a Testület nem tudott állást foglalni, mivel a panaszosi és rendőri álláspont között olyan mértékű ellentmondás feszült, amelyet a Testület – korlátozott eszköztárára tekintettel – nem tudott feloldani, így a történetek rekonstruálására nem volt lehetősége.

Minderre tekintettel a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme a tájékoztatási kötelezettség tekintetében nem megállapítható, mivel a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni.

IV.

A Testület a fentiekben kifejtettek alapján arra a következtetésre jutott, hogy 2018. november 14-én, a rendőrségnek kellő jogalapja volt az intézkedés megkezdéséhez, így a panaszosnak nem sérült a tisztességes eljáráshoz való joga. A fentiek alapján a Testület megállapította, hogy a panaszos személyes adatok védelméhez való joga nem sérült a panaszos személyazonosságának a megállapításakor. Mivel adott helyen, adott időben nem állt a rendőrség rendelkezésére más, kevésbé jogkorlátozó eszköz az elérni kívánt cél realizálása érdekében, mint az előállítás végrehajtása, ezért álláspontja szerint az előállítás az Rtv. arányossági követelményének is megfelelt, így az nem sértette a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogát. Ennek következtében a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos előállításának ideje arányos volt, így nem sértette a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogát. Mindezekre tekintettel a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme nem megállapítható a hangnem vonatkozásában. Mindezekre tekintettel a panaszosnak a rendőrök által alkalmazott bánásmód tekintetében nem sérült az emberi méltósághoz való joga. Minderre tekintettel a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme a tájékoztatási kötelezettség tekintetében nem megállapítható, mivel a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni.

Budapest, 2019.május 9.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
előadó, elnökhelyettes

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag